

A. C. Meyer: Jeg er meget tilfreds med det Svar, den højtærede Finansminister gav nu til sidst, hvor han stillede i Udsigt, at Loven kunde træde i Kraft en Maaned før end fastsat i Lovforslaget. Ligeledes glæder jeg mig over den Forklaring, Ministeren har givet af Udtrykket Oplæsning, idet man nu dog nogenlunde kan gøre sig klart, hvorledes Skatten skal opkræves. Man er altsaa berettiget til i alle Tilfælde, hvor der ikke er Tale om nogen egentlig Opvisning illustreret ved Fremsigelse af Digte eller Oplæsning af Smaafortællinger o. s. v. at holde en offentlig Oplæsning uden at skulle svare Skat. Det, tror jeg, vil være til Held for ikke faa, der ved deres Oplæsning ofte bidrage til at tilføre de brede Lag ret god Underholdning.

Jeg vil blot sige nogle faa Ord til det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), hvis Betragtninger til Trods for, at de fremførtes i en elskværdig Form, forekomme mig at være helt godsejerlige. Det ærede Medlem synes aabenbart ikke at have rigtig Klarhed over, hvilke Glæder der er tilgængelige for Smaafolk, og i hvor høj Grad saadanne Glæder, der for ham maaske kunne synes af liden Betydning, kunne have stor Værdi for Folk af det brede Lag. Derfor er det ærede Medlem kommen til forskellige gale Paastande, som jeg ikke her skal forsøge at gendrive, idet jeg blot vil opholde mig ved nogle Enkeltheder og paavise, at det ærede Medlem har set forkert her. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Arealsskat skulde være at foretrække for Beskatning af Musikernes Antal, vil jeg sige, at Arealsskat vil kunne føre til meget beklagelige Misforhold. I et stort Lokale, hvor et Glas Whisky koster 75 Øre, spiller det ingen Rolle, at Arealet ligger til Grund for Musikskatten, men i en mindre Restauration vil man ikke kunne gennemføre en Forhøjelse af Varepriserne paa den Vis, som man gør i det store Lokale. Der ville Kunderne, der regne med en Forhøjelse af Øre, lige straks forlade det paagældende Sted og søge hen til Konkurrenter i Nærheden, hvor Prisen ikke er forhøjet. Naar det ærede Medlem siger, at Følgen af Skatten er, at Musikken er bleven daarligere, burde han som den Kunstelsker, han er, have været en Tilhænger af vor Stilling til Sagen og kunne stemme for det af Ministeren forelagte Lovforslag, thi det kan dog vel ikke være hans Mening, at de brede Lag skulde have daarlig Musik. Han maa utvivlsomt ønske, at disse ogsaa faa den

bedst mulige Underholdning, og selv om han ikke mener, at Skattens Ophævelse vil betyde, at man, hvor der f. Eks. har været 8—10 Musikere, og man har strøget et Par af dem, genantager dette Par for at komplettere Orkestret, er der ikke Tvivl om, at der vil være de Beværtninger, hvor Genantagelse af en Musiker eller to vil blive hilst med Glæde ikke blot af disse, men ogsaa af Kunderne. Jeg er sikker paa, at det vil finde Sted og vil være til Held for det Liv, som udfolder sig paa Restaurationerne. Jeg gentager min gamle Paastand, som jeg tror ikke let kan afkræftes, at hvor der er Musik i Beværtninger, sidde Folk ikke blot for at drikke. Jeg tror, at Musikken har en vis forædlende Indflydelse. De, der sætte Pris paa bajersk Øl — mig er det ligegyldigt — kunne opholde sig en kvart eller en halv Time ved en Bajer, naar de faa Musik til, hvorimod de, naar Musikken er afskaffet, i den halve Time drikke mere, fordi de ikke ved Siden af faa tilført nogen som helst aandelig Værdi. Jeg synes derfor, det ærede Medlem fra Fredensborg tager fejl, naar han taler om, at de Penge, som Skatten andrager, ville komme Restaurationerne til gode, naar den ophæves. Det er sikkert, at for de mange smaa Forretninger ville disse Penge for en stor Del komme Musikerne til gode, og det vil ogsaa indirekte blive til Fordel for det Publikum, som ofte ikke har Adgang til anden Musik end den, de kunne høre i de enkelte Tilfælde, hvor det offentlige, f. Eks. Kommunen, foranstalter Musik, men som ikke altid har Tid til at gaa til den. Naar de have en Fyraftenstime tilovers, glæde de sig til at kunne sidde i Restaurationerne og nyde en Smule Musik. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke misunder dem den Nydelse. Det er blot hans Mangel paa Forstaaelse af disse Folks Liv, som har foranlediget ham til at tale, som han har gjort.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han har bedømt Musikerne forkert, naar han taler om det uklædelige i deres Protest. Mig forekommer det, at disse Folk ikke ere optraadte anmassende. Der har været enkelte stærke Udtalelser — dog ikke egentlig mod den højtærede Minister — om det uretfærdige i Skatten og Beklagelser af, at Rigsdagen har vedtaget en saadan Lov, og det maa ikke undre, naar man ved, at disse Mennesker tro, at det er deres Eksistens om at gøre. Jeg gad se, hvilken Stand her i Landet der ikke, naar den troede sig